

„Хайде, дръжте!“ — викна моятъ славенъ бате
и съсъ всичка сила завъртѣ халвата.

Но парчето едро всички изпревари,
никой да отхапе не можа да свари.

Изфуча отново, люшна се халвата,
залепи се мигомъ на Андрей въ косата.

Отлепихме съ мжка туй парче проклето,
но наскоро цапна по носа Венета.

На Мартинчо, който отъ халвата рѣфна,
на палтото ново бѣлъ медаль разцѣфна.

А на лакомия и немирень Дачо
залепи халвата двата му клепача.

Извиши се бързо, почна пакъ да пада —
щѣше да изкърти зжбитѣ на Рада.

Тоя по челото, оня по брадата,
удря и не пита, люшка се халвата.

Не можа отъ мжка да изтрае Цеца,
дрѣпна тя халвата, скжса вмигъ конеца.

Свърши се борбата, капнаха децата,
най-подирѣ плениха съсъ ржце халвата.

Богъ да ги закриля — все отборѣ юнаци,
пустнали надолу отъ халва мустаци!

Георги Караивановъ

